

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:

Dr. IOAN LUCA

Redacția: Piața Reg. Ferdinand.
Administrația: Str. Gh. Coșbuc, 34.

FOAIE CULTURALĂ-POLITICĂ

Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe anul întreg 120 Lei
Pe jumătate an 60 Lei
Pe trei luni 30 Lei

Unirea.

Luni în 24 Ianuarie s'au împlinit 68 de ani dela înfăptuirea unirii Principatelor române Moldova și Muntenia într'un singur Stat, alegându-se ca Domnitor colonelul Alexandru Ion Cuza.

Unirea Principatelor române a avut o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea de mai apoi a Principatelor unite și pentru viața întreg neamului românesc. Unirea Principatelor române, înfăptuită prin cuminenția și idealismul marilor bărbați ai generației dela 1859, a fost chiagul din care s'a plămădit unirea cea mare a tuturor Românilor la 1918.

Trebue să știm că, întocmai ca și după unirea dela 1918, și după unirea mai mică dela 1859 s'au ivit o mulțime de neînțelegeri, de certe, desbinări și lupte între frați — Moldoveni și Munteni, — dar datorită înțelepciunii conducătorilor și a poporului, precum și dezvoltării istorice, toate deosebirile de suprafață au dispărut cu încetul și, după unitatea teritorială a celor două Principate, s'a înfăptuit și unitatea, închegarea sufletească.

Prin evenimentele mari din anul 1918 Națiunea Română a ajuns în stăpânirea tuturor teritoriilor locuite de Români. S'a înfăptuit unitatea teritorială a tuturor Românilor.

Dacă generația de ieri ne-a dat unirea teritorială a tuturor Românilor, apoi datoria cea mai de căpetenie a generației de azi este să ne aducă unitatea (unirea) sufletească a tuturor Românilor. Lucru cam greu! Și totuși trebuie să se înfăptuiască. Trebuie! Fără unirea sufletească a tuturor Românilor clădirea materială a statului nostru e ridicată pe nisip. Unitatea sufletească, simțământul comun între fiii aceleiași națiuni este ceea ce adevărata viață și putere unei națiuni.

Fie, deci, că, precum după unirea Principatelor române la 1859 au dispărut desbinările, certele și neînțelegerile dintre frați, așa și azi, după unirea cea mare, să le vedem înfăptuindu-se unitatea sufletească între frați.

Pentru înfăptuirea acestei uniri sufletești mulți, foarte mulți politiciani (gheșeftari și samsari) vor trebui să-și calce pe inimă și să pună capăt greșelilor trecutului.

Să-și revizuiască fiecare Român conștiința și așa să plece la drum.

Politica în țară.

Frământările politice în țară sunt foarte mari. Plutește ceva în văzduh. Nu primejdie. Doamne ferește de primejdie. Altceva. Ceva ce nu se poate încă spune, dar se va cobori azi-mâine pe pământ și toți vom vedea ce e.

Liberalii și-au ieșit din fire. Joi s'a deschis Parlamentul și liberalii au pornit o grea ofenzivă împotriva guvernului. Dl general Averescu vrea să scape de tutoria liberalilor. Ar vrea și nu ști cum. Nu știe când și cum. Un lucru însă știe bine dl general și întreg partidul averescan. Anume: știe și știu bine averescanii, că după căderea dela putere (care se va întâmpla în curând) partidul averescan se destramă așa cum s'a destrămat în județul nostru. Deaceea averescanii alegă cu căciula în mână după partidul național-țărănesc și-l roagă să se unească cu ei (cu averescanii). Dar național-țărăniștii nu vreau.

Dl Brătianu a scăpat hățurile din mână, partidul liberal slăbește. Averescanii se duc. Singur partidul național-țărănesc stă bine pe picioare. Țara întreagă așteaptă dela național-țărăniștii îndreptarea tuturor lucrurilor din țară. Așa stau treburile în politică.

Reorganizarea serviciului de pompieri.

Un incendiu — care putea lua proporții serioase — s'a ivit săptămâna trecută în parcul orașului și am fost adânc impresionați de situația deplorabilă în care a funcționat serviciul de pompieri. Pe insula spălată jur împrejur de apă, unde se află parcul, — cu un lac în apropiere — nu era apă la îndemână. Pompele vechi — rămase neschimbate și inapoiate față de mașinele de stâns moderne ne-au pus pe gânduri și ne vedem îndemnați să dăm alarma la vreme.

Cunoaștem și aprobăm stăruitoarea activitate demnă de toate lauda a consiliului orașănesc în toate ramurile gospodăriei orașănești, am vrea însă, ca să nu se uite organizarea și prevederea cu toate cele necesare a serviciului de pompieri.

Nimic mai periculos, decât un foc în acest oraș de deal, cu resurse puține de apă și cu halul și desorganizarea

pompieratului arătată cu ocazia ultimului incendiu.

Cu o lume de curioși dornici de spectacole cinematografice nu se poate stângă focul. O parte supărătoare de responsabilitate o poartă și poliția, care nu se interesează de-a introduce obligativitatea proprietarilor de trăsuri, ca să ducă apa la locul sinistat. Ajutorul de reciprocitate atât de prețios a rămas uitat și nimeni nu se mai cugetă, ca să aplice acele amenzi grele, de pe vremuri, proprietarilor de căruțe, cari nu se supuneau ordinului de transportare a apei.

Am dori apoi o serioasă echipare a corpului de pompieri — baremi cu o singură mașină modernă, și o mai serioasă instruire al pompierilor chemați să apere bunul locuitorilor contra incendiilor.

Să se inceteze odată cu toropeala comandei în care decade de-o vreme incoace acest serviciu important și să se poarte grija ca prin o reorganizare energetică, să se asigure orașul față de nenorocirile, cari pot să-l ajungă odată, tocmai din vina proprie.

Poveste cu tâlc.

Într'una din serile lungi de iarnă, stăteau la vorbe câțiva bătrâni ai satului și își povesteau năcazurile unul altuia. Moș Tudor își netezea mustelele albite de promoroaca vremii și clipind din ochii lui plini de înțelepciune se'ntoarsă către ceilalți: „Nu-i lege, — oameni buni — și pace.“ Iacă pe Ioan a Firi l'or băgat pe trei luni la închisoare pentru că a furat o coastă de porc să aibă ce le da la șapte copii de mâncare.

„Că bine zici, — grăiră ceilalți. Citim prin gazete câte minuni de înșelăciuni și hoții ce petrec în țară și când îi cu pedeapsa?...”

„Vorba ăluia cu șapul ispășitor, răspunse moș Tudor. Dar cred, că vina face în altă parte. M'am gândit eu și m'am gândit, și-am ajuns la prințătoarea de șoareci. Bună și aminte făcută e prințătoarea de șoareci, — vine micuțul de el și-și vâra nasul undei nu-i slobod și iacă-l prins. Dar ia să ne gândim la hoții ăi mari, la cloșani, la șobolanii cari ne rod roada trudită cu sudoarea feții noastre. Zadarnic ai pune o prințătoare de șoareci, — că nu-i poți prinde, că chiar dacă ar fi să se achețe 'n ea, o sparge, și dacă vreți să știți tâlcul poveștii — iacă prințătorile de șoareci sunt legile...”

„Așa-i” — șoptiră ce-i din jurul lui moș Tudor.

„Cei mărunți — pentru că pentru cei micuți sunt făcute, — se prind, dar cei mari — cei cari ne-au adus legile, ce-i cari ne-au încărcat cu câte toate...”

„Liberalii” — glăsură toți într'o suflare
„Iacă pentru-ce nu-i iubește și nu-i poate iubi poporul — ei sunt vinovații relelor noastre — căci nu-i lege pentru ei, și pentru aceea li zice lumea „șobolani”.

„Au ochi și nu văd.”

Un negustor și-a deschis într'un oraș prăvălie de icoane.

Avea acolo sute de chipuri: orașe, finuturi, lupte și altele. Și nici nu costau mult.

În câteva oare a isprăvit cu vânzarea lor și nu i-a mai rămas, decât *Mântuitorul Isus pe cruce.*

Lucru ciudat, să nu-și afle și aceasta un cumpărător.

În sfârșit iată intră în prăvălie un orb, dus de mână de un copil.

Copilul a văzut Restignirea Domnului de pe pârte și i-a zis orbului: „Nu mai este, decât icoana Mântuitorului nostru.”

Orbul a întrebat îndată de preț. Era destul de mic, de aceea a cumpărat-o, zicând: „Fiecare a cumpărat pe Dumnezeuul său, și eu vreau să-l cumpăr pe al meu.”

Negustorul i-a zis atunci: „Dar tu, moșule, nu-l vezi pe Dumnezeuul tău!”

Orbul răspunse: „O, eu văd foarte bine pe Dumnezeuul meu, dar ceilalți *au ochi și nu văd.*”

Bun răspuns. Căci e mai nefericit, decât un orb, acela care nu cunoaște pe Dumnezeu.

Peștele pe uscat.

Un bun pescar a prins într'o zi mulțime de pești.

În bucuria lui s'a hotărît, să-l dăruască preotului său pe cel mai frumos.

Peștele era încă viu, când l'a pus dinaintea preotului, bătea din coadă și se svârcolea în toate părțile.

Preotul, având mai mulți oameni de față, le-a zis: „Uitați-vă la acest sârman pește, cum se sbate și se sucește! Ar vrea să fie iar în elementul lui, în apă, căci numai în apă se poate bucura de viață. Tot așa și noi oamenii. Noi suntem zidiți pentru Dumnezeu și, cât ce ne depărtăm de el, ne tulburăm și suntem nefericiți.”

În chipul acesta a tălmăcit bunul preot vorbele s. Augustin, carele scris: „*Ne-ai făcut pentru tine, Doamne, și sufletul nostru este neliniștit până nu se va odihni în tine!*” *Spirago.*

Știri mărunte.

Dela administrație. Rugăm foarte mult pe toți abonații noștri să grăbească a-și achita abonamentul în timpul cel mai scurt, căci la din contră vom fi siliți a sista trimiterea pe mai departe a foii, în special restanțierilor.

Declarațiile de impunere trebuiesc înaintate percepătorului până la sfârșitul acestei luni. Atragem, deci, atențiunea publicului românesc din Reghin, să grăbească cu înaintarea acestor declarații, deoarece legea de impunere prevede pedepse aspre pentru nesatisfacerea acestor formalități din partea contribuabililor.

